

Visie op gemeentegroei en gemeenteopbouw Evangelische Gemeente Immanuel

Versie 7: 23-10-2015

Visie betekent: 'zien'. Deze visie laat ons een plaatje zien van hoe het worden moet, een toekomstbeeld a.h.w. voor onze gemeente, gekoppeld aan een diep, intens gevoeld verlangen in ons hart om dit samen te realiseren. Om vervolgens in beweging te komen en op weg te gaan! In die zin heeft visie te maken met je ogen (zien), je hart (passie) en je handen en voeten (handelen).

Inhoudsopgave

1.	Inleiding en geschiedenis	3
2.	De missie van Evangelische Gemeente Immanuël.....	4
3.	De visie van Evangelische Gemeente Immanuël op gemeentegroei en gemeenteopbouw	5
3.1.	Wat is een visie?.....	5
3.2.	Waarom is een visie belangrijk?.....	5
3.3.	Belangrijke uitgangspunten.....	5
3.3.1.	De Bijbel.....	5
3.3.2.	De Heilige Geest maakt de gemeente levend en krachtig	6
3.3.3.	Discipelschapsrelaties.....	7
3.3.4.	Levensheiliging	7
3.4.	De Visie	8
3.4.1.	Een kerk in en voor de wereld.....	8
3.4.2.	Uitdaging	8
3.4.3.	Hoe gaan we het doen?.....	9

1. Inleiding en geschiedenis

Met deze visie geven wij de richting aan, die wij als Evangelische Gemeente Immanuël willen gaan. Het is een vergezicht, een stip op de horizon, een doel dat voor ons ligt en waarnaar wij op weg gaan, met al onze menselijke beperkingen en tekortkomingen.

Het is ook een Masterplan. Het vormt de grondslag voor de visie op alle onderdelen van het gemeente-zijn, het is een toetssteen voor bestuurlijke afwegingen en het geeft aan hoe wij in deze postmoderne, postchristelijke tijd, de missie van onze gemeente vorm denken te kunnen geven: “Wij willen een gemeente zijn, die de liefde van Christus uitstraalt, door te investeren in onze relatie met God, met elkaar en met de wereld om ons heen.”

Deze visie is een herijking van de visie waar Evangelische Gemeente Immanuël – toen nog: Vrije Evangelische Gemeente Noordoost Veluwe – voor heeft gekozen, en die vastgelegd is in het document “Visie op gemeentegroei en gemeenteontwikkeling” uit maart 2002.

De herziene visie wordt in dit document beschreven. Dit hoofdstuk beschrijft de geschiedenis en de totstandkoming. In hoofdstuk 2 is de missie van de gemeente beschreven waarna in hoofdstuk 3 de visie beschreven wordt.

2. De missie van Evangelische Gemeente Immanuël

“Onze missie is een gemeente te zijn, die de liefde van Christus uitstraalt, door te investeren in onze relatie met God, met elkaar en met de wereld om ons heen.”

Deze missie verwoordt kernachtig het bestaansrecht van EG Immanuël als lokale gemeente; het is in feite het niet-onderhandelbare uitgangspunt en is in die zin onveranderlijk.

Het kernwoord in dit missiestatement is ‘relatie’. EG Immanuël wil een relatiegemeente zijn, waarbij relaties (met God, met medegelovigen en met mensen die niet geloven of een andere religie aanhangen) belangrijker zijn dan succesvolle formules, veel mooie activiteiten en volle agenda’s.

3. De visie van Evangelische Gemeente Immanuël op gemeentegroei en gemeenteopbouw

In deze Visie leggen we vast hoe we onze missie vorm willen geven. Waar gaan we naartoe en hoe gaan we dat doen?

3.1. Wat is een visie?

Visie betekent: 'zien'. Deze visie laat ons een plaatje zien van hoe het worden moet, een toekomstbeeld a.h.w. voor onze gemeente, gekoppeld aan een diep, intens gevoeld verlangen in ons hart om dit samen te realiseren. Om vervolgens in beweging te komen en op weg te gaan! In die zin heeft visie te maken met je ogen (zien), je hart (passie) en je handen en voeten (handelen).

3.2. Waarom is een visie belangrijk?

Een visie geeft doelgerichtheid en het helpt op een gerichte wijze keuzes en afwegingen te maken. Een visie is samenbindend en motiverend en het bundelt energie. Een heldere visie voorkomt de dreiging in een vicieuze cirkel terecht te komen. Of in een situatie waarin ieder zijn eigen persoonlijke agenda heeft en verschillende groepen binnen de gemeente een eigen visie ontwikkelen. Met andere woorden: een visie helpt ons om samen te blijven, i.p.v. als los zand aan elkaar te hangen, te weten waar we eigenlijk mee bezig zijn en waar naartoe wij op weg zijn.

3.3. Belangrijke uitgangspunten

3.3.1. De Bijbel

De Bijbel (=“Boeken”) vormt de belangrijkste bron, waarop wij ons geloof inhoudelijk baseren. We geloven dat Gods plannen met de mens daarin vervat zijn. De Bijbel geeft een verklaring voor de gebrokenheid van deze wereld en het wijst ons de weg terug naar onze oorspronkelijke bestemming, een relatie met Hem.

De Bijbel vertelt de geschiedenis van Gods liefde voor een koppig en weerbarstig volk, dat desondanks door Hem is uitgekozen om redding naar de wereld te brengen. Het Woord laat ons zien hoe Jezus, als zoon van God, – al lang voorspeld door profetieën en typologieën – als mens in de wereld kwam om God zichtbaar te maken en ook een brug te slaan over de kloof die er is tussen God en mens, veroorzaakt door de zonde, door plaatsvervangend te sterven.

De Boeken vertellen de verhalen van mensen in hun strijd en twijfel, maar ook in hun moed en geloof; wij kunnen daarvan leren en ons erin spiegelen. Ze bevatten leefregels en omgangsvormen, wijsheden en inzichten. Als je bijvoorbeeld naar de Psalmen kijkt dan krijgen we d.m.v. liederen en gedichten een kijkje in de menselijke ziel, soms rustig en zich veilig voelend, soms onrustig en vol strijd, roepend naar God.

Ook geven de Boeken ons zicht op de toekomst. Ze roepen op tot waakzaamheid en wijzen op de terugkeer van Jezus. In de Bijbel leren we God kennen en zien we hoe God met mensen omgaat en hoe mensen met God omgaan. Daar kunnen we principes uithalen voor de omgang met Hem en met elkaar.

3.3.2. De Heilige Geest maakt de gemeente levend en krachtig

De gemeente is slechts een verzameling levenloze botten en organen, een dood lichaam, wanneer de Heilige Geest er geen Leven aan geeft. De kracht en de aanwezigheid van de Heilige Geest in de gemeente is niet te organiseren; we willen ons er als gemeente naar uitstrekken en Hem meer ruimte proberen te geven in onze persoonlijke levens, in ons gemeentelven, in onze relaties, in onze samenkomsten.

De Heilige Geest wijst altijd op Degene die Hem gezonden heeft, de Here Jezus! Een gemeente die vol is van de Geest is een gemeente, waar Jezus centraal staat. Een gemeente die vol is van de Geest, is een gemeente waar Jezus zijn werken kan doen, waar mensen gered, bevrijd, geholpen en vernieuwd worden. De Heilige Geest maakt de gemeente tot levende en krachtige presentie van het lichaam van Jezus in onze huidige tijd: in onze omgeving, ons land, onze stad, wijk, straat, ons werk, onze familie!

De Heilige Geest geeft gaven aan de gemeente; Hij doet dat in door gebruik te maken van mensen, die allen uit genade – naast mogelijke natuurlijke talenten – ook één of meerdere geestesgaven hebben gekregen om anderen te dienen en op te bouwen. Zie: Romeinen 12:4-8 en 1 Korintiërs 12:4-30.

Voor het goed functioneren van de gemeente, vinden het belangrijk dat ieder zoveel mogelijk in staat wordt gesteld te dienen in het gebied waar zijn of haar gaven liggen.

Dit betekent nadrukkelijk niet, dat ook als we daar geen speciale gave voor hebben, we niet allen geroepen zijn om te dienen, te troosten, te bidden, te helpen, enz. Ook hoeft je geen profetische gave te hebben om een profetisch inzicht te ontvangen of een evangelist te zijn om iemand bij Jezus te brengen.

In Efeze 4:7-16 wordt gesproken over vijf te onderscheiden bedieningen. Jezus heeft apostelen, profeten, evangelieverkondigers, herders en leraren aangesteld met als doel “de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. Zo wordt het lichaam van Christus opgebouwd (...)”

We willen ernaar streven deze vijfvoudige bedieningen in onze gemeente meer en meer te zien functioneren.

Behalve de gaven, die de Geest geeft, bewerkt Hij ook vrucht in de gemeente, vgl. Galaten 5:22-23. God doet, door zijn Geest en in samenwerking met ons,

een heiligend werk in ons leven. Hij verandert ons, zodat we steeds meer op Jezus gaan lijken.

De gemeente staat zo voor een andere manier van leven en omgaan met elkaar en dit zal zichtbaar en aantrekkelijk zijn.

3.3.3. Discipelschapsrelaties

We vinden het belangrijk in dit visiedocument aan te geven dat we geloven in het belang van discipelschap. De grote opdracht, die Jezus ons aan het eind van het Mattheüs-evangelie geeft, spreekt niet over het maken van bekeerlingen, maar over het maken van leerlingen (= discipelen, volgelingen).

Er is in het leven van een christen een cyclus herkenbaar: Jezus vinden, Jezus volgen en Jezus verkondigen, zodat: mensen Jezus vinden, Jezus gaan volgen en Jezus op hun beurt weer gaan verkondigen, zodat.... enz., enz., enz.

Dit betekent dat het tot geloof komen slechts een beginpunt is. Vervolgens moet iemand begeleid worden om Jezus te gaan volgen en zijn of haar leven te heiligen. Om uiteindelijk te leren het evangelie weer door te gaan geven. Natuurlijk vindt dit discipelen plaats in grote of kleine samenkomsten, door middel van preken, studie- of trainingsprogramma's, het lezen van boeken, het volgen van cursussen enz.

Maar een heel belangrijke vorm van het discipelen van mensen is het één-op-één, gedurende een bepaalde tijd, investeren in het leven van een (in geestelijke zin) jonge gelovige. Met als doel hem of haar een volgeling te maken, die ook zelf weer leert om discipelen te maken.

Ons streven is vele van dit soort discipelschapsrelaties tot stand te brengen.

3.3.4. Levensheiliging

We zijn dankbaar, dat God ons door genade ziet als geheiligd, maar tegelijk zien we dat de dagelijkse praktijk van ons leven nog lang niet overeenkomt met Christus.

Jezus roept ons op om Hem te volgen en Zijn geboden te bewaren. We willen elkaar bemoedigen, aansporen en onderwijzen zoals God dat van ons vraagt. De Bijbel roept ons op tot een heilige levenswandel in navolging van Christus (o.a. 1 Petr. 1: 14-16, Rom. 12: 1,2, Hebr. 12: 14). En Paulus roept ons op om ons "te blijven inspannen voor onze redding" (in diep ontzag voor God), "opdat U zuiver en smetteloos bent, onberispelijke kinderen van God te midden van een verdorven en ontaarde generatie, waartussen u schittert als sterren aan de hemel". (Filipp. 2: 13-16)

Onze levensheiliging kunnen we niet in eigen kracht tot stand brengen: we hebben de Heilige Geest nodig die ons constant vernieuwt en verandert, zodat we steeds meer op Jezus gaan lijken.

3.4. De Visie

3.4.1. Een kerk in en voor de wereld

Belangrijk om als eerste te vermelden: wij willen een kerk in en voor de wereld zijn. Een kerk met Jezus als het hoofd en de gemeente als leden van het lichaam van Jezus. Een kerk die dus de belichaming van Jezus is in het hier en nu.

We geloven dat Jezus Gods hoop is voor deze wereld en dat Hij de kerk wil gebruiken om dat bekend te maken door een uitreikende gemeenschap van mensen, jong en oud. Mensen die zichzelf door God geliefd weten en die geloven dat Jezus de weg naar God is.

Een gemeenschap van mensen die Bijbelse waarden als liefde, aanvaarding, vergeving, levensheiliging uit probeert te leven en die zoekt naar de weg van Jezus, om Hem daarop te volgen en van Hem te leren. God heeft de kerk bedacht om Jezus te vertegenwoordigen, om Jezus' handen en voeten te zijn. (o.a. 1 Joh.: 1-3.)

3.4.2. Uitdaging

Het is onze uitdaging om de grote opdracht die Jezus ons gaf in o.a. Mattheus 28, 18-20: toe te passen in onze tijd en plaats.

'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

Dit betekent: aansluiting zoeken bij de nood van mensen, de geloofsvragen van deze tijd leren te verstaan, en ons bewust te zijn van de ontwikkelingen in een snel veranderende wereld, om zo een brug te slaan voor het evangelie van het Koninkrijk van God.

De westerse wereld is postchristelijk geworden. Is materialistisch en individualistisch, met aan de andere kant een sterke behoefte aan relatie. Drukke agenda's beheersen de hedendaagse mens, er blijkt behoefte te bestaan aan bezinning en gemeenschappelijke (al dan niet religieuze) rituelen bijvoorbeeld stille tochten, de atheïstenkerk, kloosterweekenden, moderne vormen van boeddhistische en hindoeïstische rituelen, enz. Die wereld heeft

technologisch bijna onuitputtelijke mogelijkheden en wordt steeds meer multicultureel.

Zowel in het vormgeven van onze gemeenschap 'naar binnen toe', als in de wijze waarop het evangelie uitdragen 'naar buiten' heeft dit consequenties, die ons voor een grote uitdaging plaatsen.

3.4.3. Hoe gaan we het doen?

Evangelische Gemeente Immanuël is een kerk met twee vleugels. De ene vleugel wordt gevormd door de groepen, decentraal, geografisch georganiseerd, gericht op het uitwerken van het evangelie in de praktijk van het dagelijks leven. De tweede vleugel is de centrale samenkomst: gericht op opbouw en toerusting, ontmoeting en God eren.

Deze beide vleugels hebben elkaar nodig en worden niet tegen elkaar uitgespeeld. Ze zijn even belangrijk.